

grudnia 1956 r. przez władze państwa komunistycznego albo przez nie inspirowane lub tolerowane.

- Art. 2b. 1. Zbrodnie, o których mowa w art. 2, stanowiące według prawa międzynarodowego zbrodnie wojenne lub zbrodnie przeciwko ludzkości, nie ulegają przedawnieniu.
2. Zbrodniami przeciwko ludzkości są w szczególności zbrodnie ludobójstwa w rozumieniu Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z dnia 9 grudnia 1948 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 2, poz. 9), a także inne poważne prześladowania z powodu przynależności osób prześladowanych do określonej grupy narodowościowej, politycznej, społecznej, rasowej lub religijnej, jeżeli dokonywane one są przez władze państwowe albo przez nie inspirowane lub tolerowane.
3. W stosunku do sprawców czynów, o których mowa w art. 2, nie stosuje się wydanych przed dniem 7 grudnia 1989 r. przepisów ustaw i dekretów, które przewidują amnestię lub abolicję.”;

6) art. 3 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 3. 1. Do prowadzenia śledztw przez Komisję, w tym również do udzielania pomocy prawnej, w zakresie zbrodni, o których mowa w art. 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Termin określony w art. 263 tego Kodeksu nie ma zastosowania.
2. Śledztwa są prowadzone przez sędziów lub prokuratorów delegowanych do Komisji.
3. Organy wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, organy i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego obowiązane są, każdy w zakresie swego działania, do udzielania pomocy Komisji w ujawnianiu, dokumentowaniu i wyjaśnianiu zbrodni, o których mowa w art. 2.”;

7) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

- „Art. 3a. 1. Jeżeli istnieją podstawy do zastosowania art. 269 Kodeksu postępowania karnego, sprawę przekazuje się do dalszego prowadzenia właściwemu prokuratorowi.
2. W razie potrzeby wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania lub o jego umorzeniu, sprawę przekazuje się właściwemu prokuratorowi. Na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie pokrzywdzonemu, jego pełnomocnikowi, a w razie śmierci, nieobecności w kraju lub choroby psychicznej pokrzywdzonego — także jego krewnemu w linii prostej, przysposabiającemu lub przysposobionemu, rodzeństwu oraz małżonkowi, jak również organizacji zrzeszającej osoby pokrzywdzone zbrodniami, o których mowa w art. 2.”;

8) art. 4 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 4. W zakresie działalności archiwalnej Komisja gromadzi, przechowuje, opracowuje i udostępnia dokumenty zbrodni, ukazujące prawdę o dramatycznych losach Narodu Polskiego i o poniesionych ofiarach i szkodach.”;

9) w art. 5 wyraz „hitlerowskich” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 2”;

10) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Komisja składa się z członków, których powołuje i odwołuje Przewodniczący Komisji spośród przedstawicieli nauki i muzeów martyrologii, wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, organów i jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, organizacji politycznych i społecznych, w tym zwłaszcza organizacji kombatanckich oraz organizacji zrzeszających osoby represjonowane.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

196

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1991 r.

w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne.

Na podstawie art. 86² ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320, Nr 59, poz. 350 i Nr 74, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyraża się zgodę na przekształcenie następujących banków państwowych w banki — jednoosobowe spółki akcyjne Skarbu Państwa:

- 1) Państwowego Banku Kredytowego w Warszawie w Powszechny Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna w Warszawie,
- 2) Wielkopolskiego Banku Kredytowego w Poznaniu w Wielkopolski Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna w Poznaniu,
- 3) Banku Przemysłowo-Handlowego w Krakowie w Bank Przemysłowo-Handlowy, Spółka Akcyjna w Krakowie,
- 4) Banku Śląskiego w Katowicach w Bank Śląski, Spółka Akcyjna w Katowicach,
- 5) Banku Gdańskiego w Gdańsku w Bank Gdański, Spółka Akcyjna w Gdańsku,

- 6) Powszechnego Banku Gospodarczego w Łodzi w Powszechny Bank Gospodarczy, Spółka Akcyjna w Łodzi,
- 7) Pomorskiego Banku Kredytowego w Szczecinie w Pomorski Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna w Szczecinie,
- 8) Banku Zachodniego we Wrocławiu w Bank Zachodni, Spółka Akcyjna we Wrocławiu,
- 9) Banku Depozytowo-Kredytowego w Lublinie w Bank Depozytowo-Kredytowy, Spółka Akcyjna w Lublinie.

§ 2. Bilanse zamknięcia banków państwowych stają się podstawami bilansów otwarcia banków — jednoosobowych spółek akcyjnych Skarbu Państwa.

§ 3. 1. Fundusze statutowe przekształcanych banków państwowych zostaną wniesione na pokrycie kapitałów akcyjnych banków — jednoosobowych spółek akcyjnych Skarbu Państwa.

2. Pozostały majątek banków państwowych zostanie zbyty nieodpłatnie powstałym w wyniku przekształcenia bankom — jednoosobowym spółkom akcyjnym Skarbu Państwa.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

197

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1991 r.

w sprawie czasowego zakazu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu we wszystkich punktach sprzedaży detalicznej oraz sprzedaży i podawania tych napojów w zakładach gastronomicznych na terenie województw:

- 1) koszalińskiego — w dniach 1 i 2 czerwca 1991 r.,
- 2) rzeszowskiego — w dniu 2 czerwca 1991 r.,
- 3) przemyskiego — w dniach 2 i 3 czerwca 1991 r.,
- 4) kieleckiego — w dniach 1—3 czerwca 1991 r.,
- 5) radomskiego — w dniu 4 czerwca 1991 r.,

- 6) łomżyńskiego — w dniach 4 i 5 czerwca 1991 r.,
- 7) białostockiego — w dniu 5 czerwca 1991 r.,
- 8) olsztyńskiego — w dniach 5 i 6 czerwca 1991 r.,
- 9) wrocławskiego — w dniach 6 i 7 czerwca 1991 r.,
- 10) plockiego — w dniu 7 czerwca 1991 r.,
- 11) warszawskiego — w dniach 8 i 9 czerwca 1991 r.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia powierza się Kierownikowi Ministerstwa Rynku Wewnętrznego i właściwym wojewodom.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

198

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 9 maja 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu dokonywania oceny pracy nauczyciela.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187, Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 czerwca 1989 r. w sprawie zasad i trybu dokonywania oceny pracy nauczyciela (Dz. U. Nr 43, poz. 236 i z 1990 r. Nr 2, poz. 10) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6:
  - a) w ust. 6 wyrazy „nauczyciel metodyk” w odpowiednim przypadku zastępuje się użytymi w tym samym przypadku wyrazami „doradca metodyczny”,

b) dodaje się ust. 8—11 w brzmieniu:

„8. W pracach zespołu, o którym mowa w ust. 2 i w § 10 ust. 2, oceniającego nauczyciela języków obcych zatrudnionego w kolegium języków obcych, może uczestniczyć z głosem doradczym pracownik szkoły wyższej sprawujący opiekę naukową nad nauczycielem w wyniku realizacji pisemnego porozumienia pomiędzy kuratorem oświaty i wychowania a szkołą wyższą, zawartego na podstawie odrębnych przepisów.

9. Oceny pracy nauczyciela zatrudnionego w szkole polskiej (punkcie filialnym) przy przedstawicielstwie Rzeczypospolitej Polskiej za granicą dokonuje zespół powołany przez dyrektora szkoły w składzie: